

Sag anlagt den 29 januar 2026 – Rumænien mod Kommissionen

(Sag T-66/26)

(C/2026/1368)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved E. Gane og M. Chicu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2025/2334 af 19. november 2025 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som visse medlemsstater har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvist for så vidt angår udelukkelsen fra EU-finansiering af udgifter til et samlet beløb på 4 838 387,99 EUR, som er afholdt af det anerkendte rumænske betalingsorgan og anmeldt under ELFUL, og som udgør punktvisse finansielle korrektioner pålagt Rumænien på grund af overtrædelse af EU-retten i forbindelse med betalinger i ansøgningsårene 2020-2023 (regnskabsårene 2021-2024).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende, hvorefter Kommissionen med urette har anvendt sin beføjelse til at udelukke sådanne beløb fra EU-finansiering på grundlag af artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.
Kommissionen begik en fejl, da den fandt, at de rumænske myndigheder for så vidt angår foranstaltning 10 (i henhold til hvilken der indrømmes betalinger for miljøvenligt landbrug og klima) og foranstaltning 13 (i henhold til hvilken, der indrømmes betalinger til områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger) i det nationale program for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 havde overtrådt artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning 640/2014.
EU-institutionen vurderede fejlagtigt, at det system, Rumænien har gennemført, har givet anledning til betalinger for arealer, der ikke er støtteberettigede.
2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.
Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet den ikke gav en tilstrækkelig begrundelse for den angivelige overtrædelse og ikke angav, hvorfor de argumenter, som de kompetente rumænske myndigheder til stadighed har fremført og gentaget i forbindelse med den administrative dialog, der gik forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, ikke kan tages til følge.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EUT L 347 af 20.12.2013.